

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง นิทานมดกับตั๊กแตน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง นิทานพาเพลิน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง มดกับตั๊กแตน (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

นิทาน เรื่อง มดกับตั๊กแตน

ตั๊กแตนเจ้าสำราญตัวหนึ่ง มีนิสัยเกียจคร้านชอบความสบายตลอดช่วงฤดูร้อนที่สัตว์อื่น ๆ พากันหาอาหาร ไปเก็บสะสมไว้ในรัง มันมัวแต่ร้องรำทำเพลง สนุกสนานไปวัน ๆ ครั้นถึงฤดูหนาวหิมะตกหนัก ตั๊กแตนไม่สามารถหาอาหารกินได้ อดอยู่หลายวัน จนในที่สุดต้องชมซานมาเคาะประตูวังของมดซึ่งเคยรู้จักกัน

“ได้โปรดเปิดเพื่อน ขออาหารให้ฉันประทังชีวิตสักหน่อย เมื่อพ้นฤดูหนาวอันแสนทารุณนี้แล้ว ฉันสัญญาว่าจะหามาใช้คืนเป็นเท่าตัว” ตั๊กแตนพยายามวิงวอน

“อ้าว...ก็เมื่อตอนฤดูร้อนที่ใคร ๆ เขาพากันทำมาหากินตัวเป็นเกลียว เจ้ามัวทำอะไรอยู่”

“ฉันไม่ได้อยู่เปล่า ๆ นะ แต่ได้ร้องรำทำเพลงตลอดเวลา เมื่อตอนที่เธอและเพื่อน ๆ ขนอาหารผ่านมาก็ได้ยืมมิใช่หรือ”

“ได้ยืมซิ...ในเมื่อเจ้ามัวแต่ร้องเพลงตลอดฤดูร้อน เมื่อถึงฤดูหนาวก็จ่งเต็นรำให้สนุกเถิด” กล่าวจบมดก็ปิดประตูทันที”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

“จงเตรียมพร้อมและตั้งมั่น อยู่ในความไม่ประมาท สำหรับเหตุการณ์ในอนาคต”